

„לא! לא!“ אמרה הלולו לצילומי העירום

ג'ינה לודוביג'ה הפליטה קללה דרום-איטלקית עסיסית. פניה היו סמור קים מכעס. בידה האחת גופפה באחיר בנושא זעמה: תמונה חייכנית משל עצמה. לא היתה זו אפילו תמונה ברורה מאוד או חדשה במיוחד. אך פרט אחד בלט עד מאוד, לא התיר מקומו לספקות: לולו, שניצבה בתצלום בלב פמלייה דיפלומאטית קולנועית, לצדו של הנשיא חואן פרון, היתה עירומה כביום היוולדה, לבשה רק למונתה חגורת-עור צרה.

„לא הצטלמתי עירומה ולא אופיע כך!“
צחחה השחקנית. היא הטילה על בעלה,

המנהיג הציוני האמריקאי **הד"ר עמנואל ג'ולמן**, שכל כך התלהב מן האחירה עד שהודיע כי הוא ייסד חוג תנ"ך דומה גם בביתו. השיב לו **חיים גבריאל**, מנהל החברה לחקר המקרא: „למדנו מתוך נסיון, שכל מי שמבקר פעם בחוג זה, הולך ומייסד לו חוג לתנ"ך...“

הצנזור הישראלי לאמנות, **לוי גרין**, המכנה כראש המועצה לביקורת סרטים ומחזות, יצטרך להגן, השבוע, בפעם הראשונה, על אי-פסילת סרט. בסימפוזיון שייערך בערב שבת הקרוב בקולנוע בן-יהודה על הסרט מעיין הבתולים של אינגמר ברגמן, יצטרך גרי לנמק מדוע לא חתך את סצינת-האונס...

בוועד הפועל מתהלך סיפור על **זאב און**, חבר משק תל-יוסף לשעבר וחבר ההעדרה המרכזת של התעד הפועל של ההסתדרות כיום. און אוהב מאוד עצ-מות, לכן היה נגיש תמיד למטבח ומבקש שיתנו לו את שאריות העצמות. מאחר שהיה מתבייש לבקש את העצמות לעצמו, היה מסביר: „זה עבור הכלב שלי.“ כשעבר לחלאביב, התפלאו אנשי-המטבח שהפסיק לבקש עצמות. הסביר און: „הכלב שלי מת“...

צבי איכט, מזכירו של ראש עירית תל-אביב, **מורדכי נמיר**, התמנה כדובר עירית-תל-אביב במקומו של **אריה שטיין**. כמנהל הפירסומים של העיריה יתמנה בקרוב **העיתונאי יוסף פטמן** שפרש מ-מרחב... פרשת כתב יומן החדשות של **קול-ישראל עמק פרי**, שנעצר בחזרו ארצה כחשוד במשלוח מכתבי איום לאשתו, הושטתה. בלחץ מגבוה נסגר תיקו של פרי והוא הורשה לחזור השבוע לארצות-הברית...

פיתרון מקורי מצאה להקת זקורו, כי שתוכל להופיע בלילות שבת בתל-אביב. מאחר שבתל-אביב אסורות הצגות תיאטרון בערבי שבת, אך לעומת זאת מותרות הצגות סטריפטזי, הכלילה הלהקה בתוכניתה קטע על סטריפטזי, המבוצע על ידי **ברוריה אביעזר**. הקטע נכתב על ידי **אהרון מוגר**... אחת האבלות בי יותר על מותו של **גארי קופר** היא שחקנית הבימה **חנה רובינא**. לדבריה, לא החמיצה אף סרט אחד מסרטי קופר.

שירו של פרומקין

אחרי הבצורת הגדולה בשואאי, בתקופת ספירת העומר, פרצה לאחרונה מגיפה קלה של חתונות. הסופר הצעיר **עמוס אריכא** עומד לשאת צעירה אמריקאית, יחזור עימה לארצות-הברית. אולם ההפסד העיקרי לרוחקים הם נשואיה של היפהפיה, **מייכל גרין**, בתו של מי שהיה שר המסחר וה-תעשייה **יעקב גרי**... פחות מאושר היה השבוע **רפאל** („מכון שמשון“) **הד"ר פריין**. שעה שמד לעזוב את הארץ, הוצא נגדו צו עיכוב יציאה, לפי דרישת אשתו. הלהפריין, שעזב כבר פעם את אשתו, אם לחמשת ילדיו, עמד להתחתן עם חיילת צעירה, חור לבסוף את אשתו, עתה, כשעמד לעזוב את הארץ, טענה אשתו כי הוא מתכוון להגר, תבעה לחייבו בתשלום מזון גות בסך 500 ל"י לחודש... כדורגלן מכבי תל-אביב **שאוול מתניה** נמנע בי רגע האחרון מלהצטרף למסע קבוצתו ל-קפריסין. הסיבה: הוא לא היה מוכן להסכים לפרייה ממושכת מחברתו מזה חודשיים.

אפרת שקולניק... **ריבקה דה מורניק**, היא ריבקה של הציבור, עזבה אומנם את עולם הבמה אולם לא ניתקה כל קשריה עם עולם זה. בתה, יעלי, התגלתה כבעלת כישרון מישחק יוצא מגדר הרגיל, וכבר הופיעה בסרט-פירסומת אחד. אגב, יעלי היא בת 15 חודש... במסיבה שהתקיימה בביתו של הסופר **יצחק אורן**, פז, היה הבמאי והמחזאי הצעיר, **יוסף מורניק**, בגילופיו. כטוב לבו ביין, החל מחלק מחמאות לרוב למשוררת **ליליה** („אהבת תפוח הזהב“) **ריבקה דה מורניק**. לו אורפו: „אתה מחמא לכל אחד, כשהנך שתי.“ השיב מורני: „אני כבר שיכור חצי ערב ולך עדיין לא הענקתי מחמאה ספרית...“

אגב, מורני, יחד עם שחקנית הבימה לשעבר, **גדה יציקרובה** ושחקן זווית, **אליהו גרא**, ייסדו במה חדשה, הטבילה בשם שתי, מתכוננים להעלות מחזה עברי מקורי... בין השירים הכלולים בתוכניתה של להקת התרנגולים, מופיע גם שיר שמתברר מצוין כ-„חבר קיבוץ חצור.“ מעי-טים הם הזוכרים שבמאי הקאמרי, **גרשון פלוטקין**, היה בשעתו איש חצור, והוא למעשה מחבר השיר... בין יתר הביקור רות להן זכה הסרט הישראלי הם היו עשרה, בארצות-הברית, ציינה אחת מרשי-מות-הביקורת, כי השחקנית **נינט דינאר**, בחרה לעצמה שם-במה אורגינאלי, למעשה, זהו שמה של השחקנית מאז היותה ילדה, ובתור כזו מכירים אותה גם כל מכריה. שמה האמיתי: שרה גינה.

תמונת השערורייה

מגלה את ג'ינה ללא בגדים, לצדו של חואן פרון החובש כובע-קסטקס. הכתם היחיד על גופה שהיה מכוסה בעת הצילום בקרניים אינפרא-אדומות בבגדי ניילון, הוא חגורת העור.

פעם, עד אז — אם כי הרבה פחות חשופה מאשר בתצלום-פרון שלה. ג'ינה הגישה אז תביעה משפטית נגד ציינגו, לאחר ששבועון איטלקי פירסם את יצירתו ברבים. הצדדים התפשרו מחוץ לאולם בית-הדין. ג'ינה קיבלה לידיה את נגטיב התמונה והשמירה אותו. תקרית דומה אירעה שעה שילד בריגר צילם את לולו, בעזרת עדשה טלסקופית, ממרחק ניכר. היה זה בעת הסרטת תמונת האמבט של הסרט שלמה ומלכת שבא. גם הפעם נסתים הכל בכי טוב, לאחר שילד הקירח מסר את הנגטיבים לידיה של לודוביג'ה.

תצלומי-העירום האחרונים עוררו הדים גם בארצות-הברית, שעה שהעיתונאי סייורס בל חקר אם לא זויפו.

„למרות שהכרתי את השחקנית מזה שנים רבות“, סיפר סייורס על פגישתו עם לולו בעיקבות פירסום זה, „היא התבוננה בי כבמפלצת טרום-היסטורית ופקדה על הב-מאי רוברט מוליגן לצאת להשליך אותי מאולפני ההסרטה.“

כאשר נתבקש הד"ר מיקו סקופיק להגיב על התפרצויותיה של ג'ינה, הסביר: „אשתי רגישה מאוד בכל הנוגע לתצלומים שאינם מוקרנים על הבד.“ על דבר הצילום הי ארגוניני סירב להגיב. הוא הסתפק בקביעה פשוטה, אם כי מרה: „לצערי, אינם זויף.“

כפי שצולם בעת ביקורה של לודוביג'ה בבואנוס-איירס, על-ידי צלמים רגילים, בעזרת פילם רגיל.

הצלם הבויק במלוא המרץ, וכמוהו עשו עשרות כתבי-עיתונות. ג'ינה לא הבי-חינה בדבר יוצא מגדר הרגיל. למעשה, היתה אדיבותו של פרון תחבולה ערומית: כי פרון היה ידוע כאחד מנואפי העולם הגדולים באותם ימים, הסתכך לאחר מכן בעיסקי-נשים מפוקפקים, הואשם לבסוף, בהעדרו, בפיתוי קטינות, על-ידי ראשי ה-הפיכה שגירשוהו מארצו.

גם הפעם לא היתה אדיבותו הג'נטלמנית של הדיקטטור תמימה כל כך: צלמו קיבל הוראה לצלם את השחקנית בסרט אינפרא-אדום. כיוון שוללו נהגה ללבוש, בעת סיורה, בגדים עליונים ותחתונים מגיליון דק, חומר שאינו מופיע כלל על צילום אינפרא-אדום, זכה פרון התאחתן בצילומי-עירום של אחת הנשים היפות בעולם. בינתיים זרמו מים רבים בנהר לה פלאטה, פרון גורש, ואף אנשי-פמלייתו, כולל צלם-החצר שלו, הסתלקו מארגנטינה. איש לא ידע על צד זה של הפרברסיות שלו, עד ליום בו הופיעו תצלומי-העירום בעתונות הלוודונית.

כיצד הגיעו לשם? אין איש יודע בדיוק. יתכן והצלם עצמו מכרם, שעה שנאלץ לחיות כפליט, דחוק בכסף. יתכן שנפלו במיקרה בידיים זרות. מכל מקום, הגיעו בסופו של דבר לסוחר תצלומי-פורנוגראפיה בריטי, שעשה בהם שימוש נאות.

לדעת המשטרה הבריטית, שפתחה חק נגד מפיצי-הפורנוגראפיה, הופצו באיים הי-כריטיים בלבד יותר ממיליון העותקים. לדברי פרקליטי בעלה של ג'ינה, היו לה סיכויים טובים לזכות במשפט שהוגש. אולם המזל שיחק נגדה: עוד בטרם יובא הדיון לערכאות, פשט השבועון את הרגל.

כאמבט ובדי בגדים

אין זו הפעם הראשונה שג'ינה לודוביג'ה נאבקה על פרטיותה בכל האמצעים. הכוכבת חמת-המוג מנהלת זה לא מכבר מלחמה מרה בצלמיות-עיתונות וב-צלמים אחרים.

גם בשנת 1955, בשעת תצלומי הסרט היפה בנשי תבל, ניהלה לולו מאבק חריף נגד הצלם האמריקאי מכיאל ציינגו, שהצי-ליח להנציחה חשופה מכפי שנראתה אי-

מלכת שבא

סערת היתח יול („המלך שלמה“) בריגר לצידו של רצה, אף הוא, ליהנות מיופיה של לולו מקרוב, צילם את השחקנית עירומה בעזרת טלסקופ, בשעת הסרטת סצינת-האמבטיה.

הד"ר מיקו סקופיק, להגיש משפט נגד השבועון הבריטי אשר העז לפרסם את התמונה. עצם הגשת התביעה עוררה סנסאציה, אך רעשית עוד יותר היתה הפרשה שמאחורי מערומיה החשופים של השחקנית האיטלקיה הסוערת. פרשה שהחלה, למעשה, בעת בי-קורה של לולו בבואנוס איירס, בירת ארגנטינה, בינואר 1955.

הצלם הבויק במרץ

הוא פרון עצמו, מי שהיה אז נשיא דיקטטור של ארגנטינה, היה בין מקבלי-פניה של לולו. הוא אירח אותה כי-המלך, ליווה אותה לסיוור באולפני ההס-רטה של בואנוס-איירס, העמיד לרשותה את צלמו הפרטי, אשר נלחה אליה כצל-